

let til Forsamlingen at opføre Beretningen angaaende det finske Forslag om at gøre den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje til en Appellinstans for nationale Voldgiftsretter paa Dagsordenen, hvilket Forsamlingen vedtog.

I Lighed med tidligere Aar vedtoges det dernæst at nedsætte 6 Hovedudvalg til Behandling af de paa Dagsordenen opførte Spørgsmaal. Den danske Delegation fordelte Arbejdet i de 6 Udvalg saaledes:

Folketingsmand *Holger Andersen* med Gesandt *Ove Engell* som Suppleant anmeldtes i 1. Udvalg; Udenrigsminister Dr. *Munch* med Gesandt *Ove Engell* og Delegeret *W. Borberg* som Suppleanter i 2. Udvalg; Udenrigsminister Dr. *Munch* med Sekretær *Holger Bech* som Suppleant i 3. Udvalg; Grev *Moltke* med Dr. *Moltesen* som Suppleant i 4. Udvalg; Pastor *Povlsen* med Frøken *Forchhammer* som Suppleant i 5. Udvalg og Dr. *Moltesen* med Un-

dervisningsminister *Borgbjerg* og Frøken *Forchhammer* som Suppleanter i 6. Udvalg.

De 6 Hovedudvalg valgte følgende Formænd:

1. Udvalg: *Scialoja* (Italien),
2. Udvalg: *Colijn* (Nederlandene),
3. Udvalg: *Politis* (Grækenland),
4. Udvalg: Grev *Carton de Wiart*,
5. Udvalg: Grevinde *Apponyi* (Ungarn) og
6. Udvalg: Sir *Robert Laird Borden* (Kanada).

Forsamlingens Formand, Udvalgenes Formænd, følgende af Forsamlingen valgte 6 Næstformænd: *Henderson* (Det britiske Rige), *Matsudaira* (Japan), *Briand* (Frankrig), *Curtius* (Tyskland), *Quinones de León* (Spanien), *Costa du Rels* (Bolivia) og Formanden for Udvalget for Dagsordenen: Prins *Varnvaidya* (Siam) udgjorde Forsamlingens Præsidium.

Generaldebatten om Forbundets Virksomhed.

Kanadas Førstedelegerede, *Sir Robert Bordon* indledede Generaldebatten. Han mindede om, at han havde været med ved Forbundets Fødsel for elleve Aar siden, medens dette var den første Forsamling, han deltog i. Dengang var det en stormfuld Tid, og ikke faa ængstedes for Forbundets Fremtid. Men naar man saa tilbage paa det første Tiaar, som kun var et Øjeblik i Nationernes Liv, var det glædeligt at se, hvad Forbundet havde naaet, og der var Haab om, at det kun var Begyndelsen til en endnu mere ærefuld Fremtid. Forbundets største Tjeneste for Menneskeheden ligger i den stadige Forening af, og Samarbejde mellem Folkene og den heraf flydende Opdragelse og Træning. De er her i Fredens Børnehav og har allerede lært mangen en nyttig Lære; der er andre, endnu vanskeligere, at lære. For ni Aar

siden fremhævede *Briand* i Washington Nødvendigheden af moralsk Afrustning. Gennem Pariser-Fredspagten har han og *Kellogg* gjort et Skridt mod moralsk Afrustning ved at faa Staterne til at give Afkald paa Krig som Redskab for deres nationale Politik. Dog Rustningerne fortsættes stadig. Lad os ikke glemme, at store Rustninger er ikke alene tyngende, men ogsaa farlige. Der er givet Afkald paa Krig. Hvorfor ikke ogsaa paa Rustninger? Dette er den vanskeligste af alle Lektioner. Er det tænkeligt, vi kan komme videre, saalænge Verden ikke er befriet for Rustningstruslen? Der hvistes om, at dette er forfængelig Idealisme. Lad os takke Gud for, at den ene Generations Idealer naas af den næste.

Næste Taler var den franske Udenrigsminister *Briand*, der henvendte sig til